

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

จิตไม่พิสดารสง่างามเฉพาะใจ

ทางเขาใหญ่มีพระกรรมฐานไม่ค่อยมาก ที่เราให้ท่านอุทัยไปอยู่ที่นั่น เขาถวายที่ ๑๓๐ ไร่ ให้ท่านอุทัยไปอยู่ ท่านอุทัยอยู่ที่ภูวี่ ท่านก็อยู่มานานภูวี่ สงัดมาก เราเคยไปแล้ว เคยส่งอาหารไป เห็นว่าที่เหมาะสมเราเลยส่งเสริม ท่านก็อยู่นั้นนาน พอออกจากนั้นเราก็ไปเห็นที่ที่เขาถวายที่เขาใหญ่ ๗๐ ไร่ ต่อมาก็ ๑๐๐ ไร่ ถึง ๑๓๐ ไร่เขาถวาย พอดีท่านอุทัยมาก็ปรึกษาท่านอุทัย ยกเหตุผลเทียบเคียง วัดภูวี่นี้เป็นประโยชน์สำหรับพระอยู่มากทีเดียวเราว่า แต่ถ้าอยู่ทางนั้นก็จะเป็ประโยชน์เฉลี่ยกว้างขวางออกไป เราว่าอย่างนั้น เราคิดเห็นอย่างนั้นละ และที่นี้ว่างไม่มีพระกรรมฐานเลย ถ้าหากว่าท่านพอมาอยู่ที่นี้ได้ก็จะให้ท่านมาอยู่ที่นี้ เพราะห่างกรรมฐานมาก ท่านก็พอใจ ท่านเลยไปอยู่ที่นั่น

ภูวี่เป็นที่หนึ่งละ สำหรับพระล้วนๆ เป็นที่หนึ่ง ถ้าอยู่ทางนั้นก็เกิดประโยชน์ส่วนใหญ่เราเลยให้ท่านไปอยู่ที่นั่น ท่านก็ไปอยู่แล้ว ก็ดีที่นั่น ที่กว้าง ๑๓๐ ไร่ กำลังปลูกต้นไม้ขึ้น แต่ก่อนมันเตียนโล่ง ที่ตรงนั้นเตียนโล่งหมด เวลานี้กำลังปลูกต้นไม้ขึ้นกว้างนะ ๑๓๐ ไร่ เราทำไว้เพื่อลูกเพื่อหลานให้ได้มีที่พักอบรมศีลธรรมได้สะดวกสบาย เพราะจิตใจเป็นของสำคัญมากทีเดียว ถ้าได้รับการอบรมแล้วจิตใจจะสง่าขึ้น ภายในร่างกายคือตัวสกรปรกรกรู้ง แต่จิตใจเป็นทองคำทั้งแท่งไปอยู่ข้างใน เมื่อได้รับการอบรมแล้วสง่างาม จิตนี้สง่างามมาก

เราก็อัดไม่ได้เลยเคยพูดอยู่ ที่วัดดอยๆ ไปพักอยู่นั้นตอนเช้าเดินจงกรม ตอนนั้นจิตกำลังเข้าความว่างเปล่า ว่างหมดเลย มันถึงขั้นของมัน ขั้นรูป อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เยี่ยมป่าช้าเหล่านี้มันผ่านไปแล้ว มันไปเข้าขั้นว่างแล้วว่างหมดเลย ว่างแล้วยังอัศจรรย์จิตด้วย ก็ได้พูด โอ้ จิตเราทำไมถึงอัศจรรย์เอาขนาดนี้เชียวหน้า เราว่า สักเดียวพระธรรมก็เตือนขึ้นมาอย่างไม่คาดไม่ฝัน เรารำพึงเฉยๆ เห็นจิตมันมีแต่ความสว่างจ้า เดินจงกรมอยู่ตอนเช้าไม่นานธรรมก็ขึ้นเตือน ถ้ามีจุดมีต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหนนั่นแลคือตัวภพ นั่นคือตัวเสนียดจัญไร ยังไม่ว่างแท้ความหมายว่าอย่างนั้น อันนี้ออกหมดแล้วว่างหมดเลย

นั่นละธรรมท่านเตือน ถ้ามีจุดมีต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหนนั่นแลคือตัวภพ ตัวภพก็ตัวทุกข์ เตือนขึ้นมาเลย พระธรรมเตือนนี้เหมือนเราพูดอยู่ในใจเป็นคำๆ ขึ้นมาๆ การภาวนานี้ถ้าภาวนาดีๆ แล้วยังเป็นจิตพิสดารด้วยแล้วมันเห็นไปทุกอย่างละ ถ้าจิตไม่พิสดารก็สง่างามเฉพาะใจ ไม่ได้รู้ชอกแซกนั้นนี้ จิตบางรายรู้ชอกแซกไปกระทั่งถึง

พวกเปรตพวกผีพวกอะไรเทวบุตรเทวดารู้อหมด มันเป็นไปตามนิสัย ผู้เฒ่าแม่แก้วนี่เก่งมากเชี่ยวชาญติด ไปวันไหนก็ไปเล่าให้ฟังถึงเรื่องจิตรู้เห็นทุกสิ่งทุกอย่าง พวกเปรตพวกผีพวกอะไรรู้อหมด ผีถูกขังไว้ก็มี แก่ไปเห็นเหมือนเรือนจำนะที่ว่าพวกผีอยู่ แล้วมีกรงขังอีกอยู่ข้างในนั้น แก่ก็ถามว่าเหล่านี้ก็เป็นทำเลของพวกเสวยกรรมประเภทนี้อยู่แล้ว แล้วเหตุใดจึงต้องมีห้องขังอีก อ้อ พวกนี้พวกอันธพาล อยู่ในผีแท้ๆ ยังมีอันธพาล ขังเอาไว้ๆ มันผาดโผน มันรังแกผู้อื่น ฟังซินะ นี่ละผู้เฒ่าแม่แก้วแก่ไปเห็น คือขังเอาไว้จริงๆ ในพวกโรงฝอยยังถูกขังไว้ คือมันอันธพาล ก็แปลกอยู่

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ